

A photograph of a middle-aged man with grey hair and glasses, wearing a dark jacket over a striped shirt. He is smiling and holding a black and tan dog. The background is a park with many trees and a grassy area.

De Gay Krant- hoofdredacteur
Henk Krol over acceptatie
van homoseksualiteit in het
groene onderwijs

Docent rolmodel voor homoseksuele leerling

Op een zonnige woensdagmiddag reizen we af voor een gesprek met Henk Krol, hoofdredacteur van De Gay Krant. De reis gaat niet naar het swingende en homovriendelijke Amsterdam, maar naar het kleine -van oorsprong boerendorpje- Best. Henk Krol is daar geboren en getogen en startte daar in 1979 (eerst als grap) zijn krant. De Gay Krant is nu niet meer weg te denken uit het dorp. Eigenlijk heeft Henk ook best veel met het groene dorp en de groene sector. Wat wil je, als je bij sommige Bestenaren beter bekend bent als kampioen handmelken dan als voorvechter voor homorechten!

TEKST: MIRJAM KUGGELEIJN | FOTOGRAFIE: ESTHER WOUTERS EN MARION KLERKEN

Het gezelschap bestaat verder uit Wim Steman (lid van de Gayfarmers en rolmodel voor Kies Kleur in Groen), Dennis Kneepkens (oud-leerling van Prinsentuin College, nu student aan de Stoas en aankomend ondernemer 'floral and interior designer) en Esther Wouters (projectleider

We wachten nog steeds op 'Boer zoekt man'

Kies Kleur in Groen). Hoe denkt hij dat het komt dat homoseksualiteit in het groene onderwijs vaak nog zo beladen is? Henk: "Laat ik beginnen met te zeggen dat ik eigenlijk vind dat dit onderwerp meer geïntegreerd zou moeten worden in al het

lesmateriaal op alle scholen, niet alleen de groene. Laat het maar zo gewoon mogelijk zijn. In het gewone, dagelijks in gebruik zijnde lesmateriaal zie je vaak nog de traditionele rollen terugkeren. Man, vrouw, kinderen. En hoe goed bedoeld ook, voorlichting in de klas door een homo werkt vaak juist averechts. Homoseksuele leerlingen voelen onnodig de blikken op hen gericht en dat is vaak erg ongemakkelijk voor ze. Je zet ze in de spotlights in plaats van hen ruimte te bieden om zichzelf te ontdekken. En een ander bijeffect, is soms dat er zelfs ouders zijn die hun kinderen thuis houden omdat er een voorlichtingsmiddag op de agenda staat. Tja, dat wil je natuurlijk helemaal niet."

Dennis Kneepkens heeft de afgelopen maanden als stagiair aan de Stoas hogeschool >

‘Een veilige omgeving voor alle leerlingen, dat is toch waar het om draait?’

lesgegeven aan mbo- en vmbo-groeners. “Als ik mezelf introduceer, dan eindig ik altijd met de woorden dat ik momenteel geen relatie heb, maar wel een vriend heb gehad en dat ik homoseksueel ben. Dan zie ik vaak één of twee leerlingen opveren die denken: aha! Vaak zijn dat leerlingen die ook worstelen met hun gevoelens. Door er zo gewoon mogelijk over te doen, voelen zij zich ook meer geaccepteerd. Ik heb zelf totaal geen problemen gehad op het AOC na mijn ‘coming out’. Maar dat komt misschien ook omdat er bij mij thuis ook totaal niet moeilijk over werd gedaan.”

Docenten als rolmodellen

Esther Wouters: “Je ziet duidelijk verschillen tussen scholen waar men er open over is en echt gesloten scholen. Zo lang er een taboe op rust en leraren geheim houden dat ze gay zijn, blijft ‘homo’ een scheldwoord”. Wim Steman: “Het is voor hen dan zo eng en vreemd, dat je er maar beter heel ver uit de buurt kan blijven. Het als abstract scheldwoord gebruiken is dan lekker veilig”. Henk vult aan dat de mensen die het hardste schelden, vaak zelf homoseksuele gevoelens hebben. “Eigenlijk zouden docenten hier een voorbeeldrol in moeten hebben. En dan niet alleen de homoseksuele docenten. Ook als je hetero bent, kun je er wat van vinden en stelling nemen als ‘homo’ als scheldwoord wordt gebruikt. Als docenten er al niet open en duidelijk over zijn, hoe kunnen ze dan van de leerlingen verwachten dat zij zich veilig genoeg voelen om hun gevoelens te uiten? En is dat niet waar het om draait op school: een veilige leeromgeving bieden voor alle leerlingen?”

Plattelandscultuur

De oorsprong van dit probleem in het groene onderwijs ligt ongetwijfeld ook in de cultuur op het platteland en de oorsprong in de agrarische sector. Wim Steman: “Op het platteland zijn geen COC-middagen of homo-tenten waar je voorzichtig kunt experimenteren als je jong bent. De meeste jongeren zijn onder de 18 jaar. Wanneer de stad niet op fietsafstand is, zijn deze zaken letterlijk onbereikbaar. Daarbij zijn er sterke familiebanden en meer sociale controle. Even plat gezegd: er zijn nog steeds families waar homoseksualiteit wordt gezien als een bedreiging van de erfopvolging; kinderen krijgen is vooral voor jongens immers een stuk lastiger wanneer je homo bent. Ook geloofsovertuigingen helpen niet bij de acceptatie. Ik ken een geval van een lesbisch meisje. Haar vader heeft jaren volgehouden dat ze het overnemen van zijn bedrijf wel kon vergeten, terwijl ze dat wel graag wilde en daarvoor een groene opleiding deed. Dat doet wel wat met je als je zo jong bent.”

Dennis, die zelf een creatief beroep uitoefent in de bloemenbranche: “bij de zachtere, wat liefelijke beroepen speelt dit minder. Maar de stoere groene beroepen hebben hier echt wel last van.” Ook Henk herkent dit beeld. “Ik stond een keer bij het postkantoor te wachten toen ik werd aangeschoten door een man van zo’n jaar of 50. “Ik lees jouw krant ook.....”, vertrouwde hij me toe. “Maar niet verder vertellen hoor, ik ben namelijk varkensboer.” Tja, het platteland loopt vaak nog wat achter bij de stad, waar homoseksualiteit veel normaler wordt gevonden. We wachten nog steeds met smart

‘Het is belangrijk dat Turkse agrarische ondernemers zichtbaar zijn’

Zülküf Yilmaz

Lees meer over Zülküf op www.kieskleuringroen.nl wall of fame

